

Giới thiệu Công Chúa Học Đường

Cô vốn được ông trời ưu ái mọi thứ, từ ngoại hình cho đến trí tuệ.

Nhưng không ai hoàn hảo về mọi mặt cả, vì trả giá cho sự ưu ái đó cô đã mất mẹ từ khi còn nhỏ, cô sống với cha và luôn tin tưởng ông.

Nhưng cô không ngờ chỉ 9 tháng sau khi mẹ cô mất, ông ta đã đem người tình cùng đưa em gái nhỏ hơn cô 1 tuổi về chung sống.

Cô đã quá tuyệt vọng nên đã sang sống với ông ba ở bên Mỹ mặc cho sự ngăn cản của ông ta.

Sau năm sau cô quay về đòi lại những thứ thuộc về mình...

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-1: Giới thiệu nhân vật

Giới thiệu nhân vật

-Cô "Cổ Băng Băng": Là tiểu thư lá ngọc cành vàng của Cổ gia và Phan gia có tài sản lớn gần nhất nước. Xinh đẹp, tài giỏi, lạnh lùng và cực kì thông minh. Chỉ số IQ 200/200

-Hắn "Nam Cung Hàn": Thiếu gia tập đoàn Nam cung lớn bằng tập đoàn nhà cô. Tính cách lạnh lùng chỉ khi gặp cô mới trở nên dịu dàng. IQ 200/200

-Nhỏ "Phan Linh Trang": Con riêng của Phan Kiến Hùng. Tính cách kiêu căng, chanh chọc lúc nào cũng lên mặt với người khác. Thích hắn lúc nào cũng tự nhận là bạn gái của hắn. IQ 100/200

-Anh "Vương Tuấn Khải": Thiếu gia của tập đoàn họ Vương lớn thứ hai trên thế giới. Tính cách âm áp, dịu dàng. IQ 198/200

-Cậu "Mộ Nguyên Vũ": Công tử tập đoàn Mộ gia lớn thứ ba trên thế giới. Tính cách ga lăng, Phong lưu, thay bộ như thay áo. IQ 196/200

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1-2

Trong sân bay lớn một cô gái xinh đẹp bước ra. Trông cô như một tiên nữ không có thật trên đời. Cô có một mái tóc dài đến ngang vai, xoăn ổng trông nhẹ nhàng, cá tính.

Mắt cô màu xanh dương tuyệt đẹp, trong suốt nhưng đôi mắt ấy lại toát ra vẻ băng lãnh không ai dám đến gần. Nước da trắng hồng càng làm tăng thêm vẻ đẹp cho cô. Cô mặc trên người chiếc váy của hãng thời trang "knight" nổi tiếng trông cực kì cuốn hút. Và đó không ai khác là nữ chính của chúng ta - Cổ Băng Băng.

Họ Cổ là một trong những gia tộc cổ của Trung Quốc. Gia đình cô đứng thứ 1 ở thế giới với những tài sản khổng lồ mà người thường không dám nghĩ tới. Nhưng họ Cổ không phải họ thật của cô mà là họ ngoại. Mẹ Băng mất từ sớm nên ở với ba. Nhưng chỉ 1 tháng khi mẹ cô mất, ông ta liền đưa người tình về nhà với một cô em gái nhỏ hơn cô 1 tuổi. Cô liền từ mặt ba mà về ở với gia đình ngoại ở nước ngoài, mặc cho ông ta ra sức ngăn cản.

Hôm nay chính là ngày cô quay về để đòi lại tất cả những gì cô nên có. Đang trên đường đi mua cafe cô bỗng đụng vào một người nao đó. Người kia kêu lên:

-Ai lại đi đường mất không nhìn vậy hả??? dám đụng vào bốn thiếu gia!!!

Hắn ngoảnh lên nhìn cô, bỗng hắn sững lại. Chưa bao giờ hắn lại nhìn thấy một cô gái nào đẹp như vậy!!!

Cô đứng dậy nói:

-Xin lỗi tôi không cố ý!!!

Cô ngược lên nhìn hấn và cảm thán một câu:"Đẹp trai thật!!!"

Bỗng một tiếng nói cắt ngang suy nghĩ của hai người:

-Nè Vũ cậu làm sao vậy???

Một 3 người: hai nam 1 nữ chạy đến hỏi han hấn,ba chàng trai nhìn cô rồi cũng dừng lại,cùng chung một suy nghĩ:"đẹp thật".Còn cô gái kia thì gương mặt vụn vụn vì ghen tị.Cô đánh giá lại ba người con trai,tự nghĩ trong lòng:"đúng là lắm soái ca"

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Cô định quay đi và tạm biệt thì hấn bỗng nắm lấy tay cô,nói:Cô tên là gì vậy???

Băng nhủ mày,nói:

-sao tôi lại phải nói cho anh biết tên mình chứ!!!

-Ồ có cá tính,tôi thích

-Anh đúng là đồ điên

-Cô đừng vào tôi làm tôi bị thương rồi,cô phải mời tôi ăn cơm để tạ lỗi chứ.

-Anh đúng là phiền phức,được thôi!!

4 người kia đứng như trời trồng chẳng hiểu họ đang nói gì.cô gái đi bên cạnh 3 chàng trai bỗng nắm tay hấn và chỉ nói với cô:

-Đồ hồ li tính mẹ cô không dạy cô không được cướp bạn trai người khác sao.Chắc là mẹ cô cũng giống cô chứ gì,mẹ nào còn nấy người ta nói đâu có sai đâu!!!

Chát,Chát,Chát.Ba cái tát rơi trên mặt cô gái vừa nói.cô quát lên:

-Cô có thể nói tôi nhưng tuyệt đối không thể nói mẹ tôi nếu không tôi sẽ cho cô không thể nói chuyện đó.

Mọi người ngạc nhiên, mặt ngơ ngác.Cô gái hét lên:

-Đồ chết tiệt kia cô dám đánh tôi cô có biết tôi là ai không???

-Sao tôi lại phải biết???

-Tôi là Phan Linh Trang,tiểu thư của tập đoàn Phan gia cô đã động vào tôi thì ba tôi sẽ không để cô yên đâu!!!

Băng nói bằng giọng giễu cợt, nở một nụ cười tà mị làm người khác lạnh hết sống lưng,nói:

-Ồ thì ra cô là con riêng của ông ta,bao nhiêu năm không gặp nhi,Em gái!!!

Cô gái kia nhìn cô kinh ngạc thốt lên:

-Cô là Cố Băng Băng sao???

-Cuối cùng cũng nhận ra tôi sao em gái

-Chị...chị về rồi sao, sao chị không nói với ba???

-Tôi không thích nói thì sao!!!

-Dù sao chị cũng về rồi chúng ta về nhà chào ba nha chị

-Được thôi!!!

Bốn người đàn ông ngạc nhiên mới bắt hiểu ra chuyện. Kinh ngạc không nói gì nhưng cũng lơ đãng đi theo sau hai cô.

Về đến biệt thự, cô xuống xe trong ánh mắt tò mò của người làm. Một số người nhận ra cô thốt lên:

-Đại tiểu thư!!!

Cô vào phòng khách ngồi xuống sofa vắt chân tự nhiên như ở nhà (tuy rằng đó là nhà cô). Trên người cô tỏa ra khí chất cao quý, cuồng ngạo vô cùng. Ông Phan từ trên lầu bước xuống, nhìn thấy cô vội chạy xuống, nói to bằng giọng vui mừng tột cùng:

-Băng..Băng con về rồi sao, ba mừng lắm!!!

Ông ta vội chạy đến ôm cô nhưng bị cô gạt sang, mặt ông đỏ lên xấu hổ vô cùng nhưng không nén được nỗi vui sướng. Giọng chế giễu của cô vang lên:

-Tôi còn tưởng ông không nhớ đến người con này đây chứ!!!

Ông Phan mắt đã đầy nước giọng tự trách vang lên:

-Băng ba thật sự xin lỗi con, xin con hãy tha thứ cho ba. Để ba được bù đắp cho con.

-Tốt thôi, tôi muốn nghỉ ngơi. Phòng tôi không có ai động vào đây chứ???

-Không đâu con lên nghỉ đi ba sẽ gọi con khi có bữa tối

4 con người kia lại ngẩn ra, chưa bao giờ họ thấy Ông Phan lại dịu dàng với con gái như thế, kể cả Phan Linh Trang cũng không. Ông bây giờ mới để ý đến mấy người, nói:

-Các cháu ở lại ăn cơm luôn nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Tối đến, cô bước xuống nhà với bộ váy trắng có hình hoa oải hương trông tinh tế mà nhẹ nhàng. Mọi người nhìn cô bước xuống mà ngỡ ngàng vì không ngờ cô lại hợp với màu trắng như vậy. Ông Phan vội nói:

-Băng còn xuống rồi à, chúng ta ăn cơm thôi

Bàn ăn bây giờ đầy ắp các món trông vô cùng đẹp mắt. Đây là các món ông thuê đầu bếp bên Mỹ về vì sợ cô không quen ăn những món Trung Hoa. Ông nói bằng giọng dịu dàng:

-Băng ba nhờ đầu bếp làm những món con thích đó. Con ăn đi!!!

Phan Linh Trang thấy thế cảm thấy hơi ghen tị nhưng cũng rất vui vì có một người chị gái. Từ lúc mà chị cô đi đến giờ mẹ cô cũng cảm thấy có lỗi và đã không ở lại đây mà quay về căn nhà cũ. Nên cô thấy rất vui vì bây giờ có người bầu bạn. Trang nói:

-Chị hai bây giờ em đã có người bầu bạn rồi, em vui lắm!!!

Băng nói bằng giọng lạnh băng:

-Đừng ảo tưởng nữa mẹ tôi chỉ sinh ra tôi làm sao lại có thêm một đứa em gái như cô được

Bọn hắn thấy thế vội giải vây:

-Mọi người ăn nhanh đi, đồ ăn sắp nguội rồi

Suốt bữa ăn, ánh mắt của hắn chỉ dõi theo cô làm cô cảm thấy hơi khó chịu. Cô nhíu mày nói:

-Nhìn cái gì mà nhìn có tin tôi móc mắt anh không???

Hắn xấu hổ thu mắt lại nhưng vẫn cứ len lén ngược nhìn cô. Vũ thấy vậy nhìn cô bằng ánh mắt hứng thú. Lần đầu tiên cậu thấy Hàn nhìn một cô gái bằng ánh mắt như vậy. Thầm nghĩ: "Minh nhất định phải cưới cô ta". Ngồi bên cạnh anh thấy cứ cảm thấy không khí có bầu ngưng đọng. Ông Phan nhớ ra

cái gì liền nói:

-Con có muốn đi học không???

-Được thôi

-Vậy con học chung trường với Trang,Hàn,Khai và Vũ nha!!!

-Cũng được,ngày mai tôi muốn đến trường luôn

-Ba sẽ sắp xếp

Ăn được một nửa cô thôi và chạy lên phòng.Mở máy tính ra thấy có một cuộc gọi,cô mở máy lên nghe được giọng nói trẻ con của đầu dây bên kia vang lên:

-Băng cậu làm gì mà không nghe máy của tớ

-Ăn cơm

-Ồ thế thì tui tha cho đấy

-Tuần sau mình sẽ về Việt Nam đấy!!!

-.....

Nói chuyện xong cô lên giường ngủ và mơ về mẹ.Từ lúc mẹ mất cô ngày nào cũng mơ về bà.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

-Sáng hôm sau,Cô thức dậy tắm sau mặc bộ đồng phục hết sức tinh xảo được may từ tơ thượng hạng của Anh.Cô hài lòng quay một lượt rồi xuống nhà được tài xế trở đến trường Trang đi trước vì cô biết Băng sẽ không cho cô ngồi chung.Đến trường,cô đánh giá một lượt,quanh ngôi trường này được làm bằng những thứ nhập về từ Ý và Mỹ.Chắc hẳn đây là trường quý tộc.Trang bước xuống xe nhiều tiếng hét vang lên:

-Trang làm bạn gái anh nha!!!

-Trang I love you...vân vân và mây mây

Trang cười nhẹ nhàng làm bọn con trai trong trường chảy máu mũi.Đến lượt cô bước ra thì sân trường im lặng với nhiều người hét lên:

-Aaa chúng ta gặp được thiên thần sao???

-Đẹp quá, cô ấy mà làm bạn gái tui thì chết dưới tay người đẹp làm quỷ cũng phong lưu

-Cậu không thấy cô ấy đi xe hăng "knight" sao.Chắc chắn là con nhà gia tộc lớn nào đó rồi

Trang thấy vậy cũng phải công nhận Băng rất đẹp.Một vẻ đẹp tà mị và sắc sảo nhưng vẫn không che được khí chất cao quý của cô.

Cô bước vào trường bỏ mặc những tiếng nói sau lưng.Băng tìm phòng hiệu trưởng bước vào thì thấy ba người con trai.Đó không ai khác ngoài Hàn,Cậu và Anh.Hàn thì đưa chân gác lên bàn hiệu trưởng Cậu thì nằm ngủ trên ghế sofa còn anh thì đọc sách.Cô cau mày nói:

-Hiệu trưởng đâu mà ba anh lại ở đây???

Ba bọn hần thấy cô thì tròn mắt ngạc nhiên.Cùng đồng thanh:

-Sao cô lại ở đây

-Sao tôi lại không được ở đây

-Chắc là cô xin nhập học chứ gì!!!

Cậu và hấn cảm thấy xấu hổ vì lúc nãy làm mất hình tượng thực nam.Nhìn Khải bằng con mắt sao cậu lại thực nam như vậy.Khai cảm thấy không tự nhiên vội ho lên:

-Khụ khụ hiệu trưởng sắp vào rồi cô ngồi tạm ghế sofa đi.

-Được rồi cảm ơn.

Cô nở một nụ cười dịu dàng khiến ba chàng ngỡ ngàng.Chiếc cửa một lần nữa bật ra,hiệu trưởng già nua bước vào nhìn cô rồi nói:

-Chắc em là học sinh mới,thầy đã nghe ba em kể rồi.Đúng là đẹp thật,rất hợp với ba thằng nhà thầy.Em chọn đi,chọn Hàn,Khai hay Vũ nào???

-Thầy ơi lạc đề rồi ạ.Em đến đây để nhập học.Lớp em là lớp nào ạ???

-Em học lớp 12a1 cùng ba thằng này nhé.Bọn nó bắt nạt cháu cứ bảo ông nhé cháu dâu.

Cô nhìn ông xấu hổ rồi cảm ơn chuồn nhanh.Ba anh thấy vậy hét lên:

-Ông đúng thật là cô ấy xấu hổ rồi kìa!!

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Cô đi đến lớp 12a1.Cô giáo bước vào lớp gõ thước trật tự rồi giọng nghiêm khắc vang lên khiến cả lớp không còn tiếng động.Cô nói:

-Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới,em vào đi!!!

Cô bước vào trong sự ngạc nhiên vui sướng của con trai,trong sự hâm mộ ghen tị của những bạn gái.Nhiều bạn nam hét lên:

-Thiên thần học cùng lớp chúng ta aaa

-Ông trời con yêu người

-i love you...

Cô lạnh lùng vang lên tiếng làm các bạn lạnh hết sống lưng:

-Tôi tên Cố Băng Băng!!!

Cô nói ngắn gọn cũng đủ để cả lớp choáng váng,một bạn nữ giơ tay lên hỏi:

-Chào bạn xin hỏi bạn có phải cháu gái của Cố gia không???

Cô trả lời:

-Đúng vậy

Lại một bạn nữa giơ tay,giọng chua lè vang lên:

-Minh nghe nói bạn có quan hệ với Phan Linh Trang học lớp 11a1,con gái của chủ tịch tập đoàn Phan thị,có đúng không ạ???

-Phải tôi là con gái của Phan Kiến Hùng.Nhưng không có thêm một đứa em gái a.Cô ấy là con riêng của người tình ông ta.

Câu nói này đúng lúc rơi vào tai của ba anh.Hấn kéo cô ra ngoài trong ánh mắt ghen tị của các bạn gái.Giọng nói lạnh lùng của hấn vang lên:

-Sao cô lại nói Trang như vậy,cô ấy đã làm gì có lỗi với cô chứ.Mặt cô đúng là dày khi nói những câu đó.Cô làm tôi rất thất vọng!!!

Chát,chát,chát.Gương mặt hấn bây giờ hằn rõ 5 vết tay hồng.Cô hét lên:

-Tôi nói có gì sai sao,nếu không tại mẹ con cô ta mẹ tôi cũng không quá đau lòng mà chết.Nếu không phải có cô ta,tôi cũng không phải từ mặt cha.Đều tại họ cả,tôi nhất định không tha cho bọn họ.

Hắn kinh ngạc khi nghe như vậy, khuôn mặt trắng bệch nói:

- Xin lỗi, tôi không nghĩ em đã phải trải qua những chuyện như vậy

Cô giều cọt nhìn hắn:

- Xin lỗi thì có ích gì, đừng có tỏ ra mình quan tâm đến tôi. Anh đúng là hai mặt!!!

Giọng nói của cô như nhát dao đâm vào tim hắn. Hắn nắm lấy tay cô, ép cô tựa vào ngực hắn mặc cho cô đang giãy dụa. Cô ngửi được mùi bạc hà nhẹ nhàng từ người hắn. Hắn thì thầm vào tai cô:

- Xin lỗi, xin hãy tha thứ cho tôi

Cô quát lên:

- Buông tôi ra, đồ điên

Hắn buông cô ra, rồi cô chạy đi để lại hắn một mình. Vũ và Khải thấy vậy tiến lại gần bên hắn hỏi han. Nhưng hắn không nói gì mà quay lại lớp ngồi. Nhìn thấy cô ngồi gần bàn hắn, hắn nhìn cô nhưng ánh mắt cô lại tránh né hắn. Tiết học cứ thế bắt đầu khi con tim của hai người đang chung nhịp đập...

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Tùng, tùng, tùng. Tiếng trống vang lên, cô quay người đi xuống canteen.

Tại canteen, Cô bước xuống đặt khay cơm lên bàn thì bỗng cũng có một tiếng đặt khác. Không ai khác là ba chàng nhà ta. Cô chán ghét định quay ra bàn khác thì thấy canteen bỗng nhiên hết chỗ, chỉ còn lại bàn của cô. Hắn cười:

- Đã hết chỗ rồi em không định cho bọn tôi ngồi cùng sao???

- Được thôi, các người ngồi đi

Vũ lẳng tử định bước đến ngồi gần Băng thì hắn đã nhanh chân cướp chỗ mất rồi. Hắn ánh mắt lạnh băng nhìn Vũ ý bảo: "Biến đi trước khi tôi lột da cậu." Nhận được ánh mắt "triu mến" của Hàn cậu không khỏi lạnh buốt sống lưng. Chạy nhanh đến ngồi cạnh Khải. Khải cười dịu dàng nói:

- Cảm ơn em đã cho chúng tôi ngồi cùng

- Không có gì đâu, thật ra tôi cũng không muốn cho các người ngồi cùng đâu!!!

Trang bước xuống canteen thấy 4 người đang nói chuyện vội cười tươi chạy đến:

- Hi cuối cùng cũng tìm thấy mọi người

Trang đặt mông xuống ghế ngồi thì

giọng chế giễu của Băng vang lên:

- Tôi cho cô ngồi lúc nào vậy???

- Nhưng... nhưng hết chỗ rồi ạ em chỉ có thể ngồi đây thôi!!!

Cô hơi khó chịu nhưng cũng cho Trang ngồi xuống ăn cùng. Trong lúc ăn Trang và ba bạn hắn nói chuyện trên trời dưới biển. Nhưng ánh mắt hắn vẫn luôn nhìn về phía cô. Trang biết hắn luôn nhìn về phía chị cô nên cảm thấy hơi bị tổn thương nhưng chỉ cần Băng cảm thấy vui thì cô cũng vậy, cô muốn mình bù đắp cho Băng vì cô cũng cảm thấy mình có lỗi khi phá hoại hạnh phúc gia đình cô. Băng cảm thấy chán đến phát ngán rồi thì chuẩn bị rời đi. Bỗng một người va vào cô. Người kia hét lên:

- Mày là ai mà dám đụng vào tao, có tin tao cho mày bị đuổi học không hả???

Cô gái đụng vào Băng tên là Trần Thùy Linh. Con gái của một doanh nhân giàu có mới nổi nên hay lên mặt với những người nghèo hơn mình trong trường. Còn hai cô gái phía sau cô ta là bạn thân của ả. Người bên trái tên là Nguyễn Châu Minh con của bộ trưởng nhỏ ở thành phố. Người còn lại tên là Phạm Thu Hương con của một cô đồng nhỏ dưới quyền nhà hắn. Cô ngẩng đầu lên nhìn rồi chép miệng đánh giá:

-Súc vật

-Cô...cô nói cái gì???

-Tôi nói cô là súc vật!!!

Cô ta đang định tát Băng thì bị Trang giữ lại tát cho cô ta một cái.Cô ta hoảng sợ nhìn Trang nói:

-Sao cậu lại đánh mình,sao cậu lại bênh vực cho nó???

-Cô thật ngu ngốc,chị ấy là chị tôi mà cô cũng dám động vào.Gan to bằng trời mà

Băng hất tay Trang ra quát:

-Đừng có giả vờ thương hại cho tôi,tôi tự lo cho mình được.Cô thật phiền phức!!!

Cô đi ra khỏi căn tin Trang và bọn hán thấy vậy cũng theo sau.Ba ả vẫn ngơ ngác,hoảng sợ vì đã đắc tội với người không nên đắc tội...

^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

- Sáng sớm tiếng điện thoại của Băng vang lên.Băng ngái ngủ nghe máy:

- Alo ai gọi đây

- Giọng bên kia trẻ con tức giận vang lên:

- Bắngggggg cậu có nhớ hôm nay mình về nước không hả???

Sao lại không ra đón mình???

- A mình quên mất,Hì hì xin lỗi nha tình yêu!!!

- Tui sẽ xẻo thịt bà khi gặp,còn bây giờ ra đón tui ngay

- Tuân lệnh sếp

- Làm vsn xong cô lên xe đến sân bay.Chỉ ở trước mắt nhỏ cô mới cảm thấy thoải mái và an toàn.Cô gặp nhỏ ở quán bar lúc nhỏ bị quấy rối say bí ti không biết chuyện gì.Cô thấy vậy chạy đến đỡ cho tên đó một phát rồi đưa nhỏ về nhà và chăm sóc.Nhỏ lúc dậy nghe Băng kể xong liền cảm động coi Băng như bạn thân.Mới đầu cô không chấp nhận vì cô cảm thấy bạn bè rất rắc rối. Nhưng hôm nào nhỏ cũng bám theo cô, lâu rồi thành quen. Rồi cuối cùng cô cũng chấp nhận.

- Còn bây giờ quay lại với chủ đề chính, giữa sân bay tiêu điểm là một cô gái với gương mặt loli trông giống như búp bê. Cô có nước da trắng hồng, mái tóc xoăn nhẹ xoăn ổng trông hết sức đáng yêu. Đôi mắt tím than ánh lên vẻ tức giận. Băng vẫy tay gọi:

- Nè Như Quỳnh oi!!!(tên tiếng anh của cô là gliyu,còn Băng là dealy nha)

- Nhìn thấy Băng nhỏ bùng nổ đi toi hết vào mặt Băng:

- Aaa Oh god, do not you remember what you said, I said I'll be home?(chúa ơi cậu không nhớ những gì mình nói sao, mình nói mình sẽ về nước mà???)

- sorry, i forgot!!!(xin lỗi, mình quên mất)

- Okay, I'll forgive you (Được rồi,mình sẽ tha thứ cho cậu)

- You speak Vietnamese, so remember this is Vietnam!!! (Cậu nói tiếng việt được rồi đấy, nên nhớ đây là Việt Nam)

- Okay (được thôi)

- Bây giờ cậu muốn ở đâu hả Quỳnh???

- Mình có biệt thự riêng ở đây, hay cậu ở luôn cùng mình nha!!!
- Được thôi
- Bỗng về lấy hành lý rồi đến biệt thự nhà Quỳnh trong khi ông ta cứ gặng hỏi. Khi nghe bỗng nói ở nhà bạn ông mới yên tâm.
- Ngôi biệt thự của Quỳnh bé hơn so với biệt thự nhà cô nhưng cũng rất rộng rãi và sang trọng. Bỗng hỏi Quỳnh:
- Nè cậu có định đi học không vậy???
- Sao cậu lại hỏi thế, mình đã có bằng đại học rồi mà (~Của mấy chị ấy toàn là bằng xuất sắc của đại học danh tiếng, tui cảm thấy tui thân quá~)
- Cho đỡ chán ấy mà, đi không???
- Ý tưởng hay, tui sẽ đi!!!
- Một đêm hai chị không ngủ tán gẫu mãi không xong*~*

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Trong biệt thự nhà Quỳnh

Trên chiếc giường kingsize hai cô gái đang ngủ say (tuy không dc đẹp mắt lắm khụ...) nhưng vẫn không làm vè đẹp của hai chị mất đi mà thay vào đó là một vẻ đẹp thiên thần dễ thương

Reng... reng... reng

Phá mắt giấc mộng đẹp của các nàng là cái đồng hồ báo thức sau 5s đã vỡ tan tành trong chỗ nào đó

(Đáng sợ quá mấy nàng > _ <)

Cuối cùng hai cô cũng phải dậy làm VSCN rồi thay vào một bộ đồng phục rất tinh tế và đắt tiền

Làm khoảng 15' hai cô bước ra trong ánh mắt ngỡ ngàng của người làm, Quỳnh thì dễ thương dịu dàng còn Băng thì ngược lại năng động mà lạnh lùng

Xuống bàn dưới ăn sáng, một bàn đồ ăn dc bung lên trông rất hoành tráng và sang trọng, Quỳnh ko giữ ta tứ tiểu thư gì mà ăn như thường luông, Băng nhủu mây ho nhẹ:" Quỳnh cậu vẫn như ngày nào nhỉ ăn nhiều như con lợn!!!" Quỳnh tức giận phồng má:" Thôi đi đủ rồi nha, tui ăn là việc của tui!!!" Năng nghe xong mà nghĩ câu trả lời muốn thuờ rồi thờ dài

Trên đường, hai chiếc xe hiệu Lamborghini có màu đen huyền ảo và màu trắng sang trọng đang dẫn đến trường Stars

Lại như mọi khi tiếng ồn lại vang lên khi cô bước xuống nhưng lần này là gấp đôi khi có Quỳnh, Quỳnh mỉm cười dịu dàng tỏa nắng lm bọn con trai ngất ngây con gà tây (Chị ak đừng thật thính con nhà lành chứ ahiihi * __ *)

Mặc kệ mọi chuyện Băng vẫn hờ hững bước đi để Quỳnh kể lại đó bửu môi." Hứ lúc nào cũng để bộ mặt nữ hoàng băng giá phải để người khác chiêm ngưỡng vẻ đẹp của tui chứ...."

Tùng...tùng...tùng tiếng trống trường vang lên, ở lớp 12a1 cô giáo bước vào lớp như mọi khi gõ bàn mỉm cười hỏi to:" Hello các em hôm nay lại có một học sinh mới chuyển về từ Mỹ đến lớp chúng ta, vậy các em đoán là nam hay nữ nào???!!!!"

Các hs nam thì hét dữ dội:" Nữ muôn năm, nữ muôn năm!!!"

Hs nữ thì giữ dáng Thủy mị nét na liên tục bắn tim giữa cửa lớp

Quỳnh bước vào tự tin làm bọn con gái thất vọng ghen tị, nam thì hò hét trong Happy

Quỳnh mỉm cười dịu dàng dễ thương nói:"Xin chào mn mình tên là Nguyễn Ngọc Quỳnh tên tiếng anh là Mine, mong các bn giúp đỡ!!!" Rồi tặng thêm Một cái nháy mắt và nụ cười dễ lộ răng khểnh làm bọn con trai chảy máu mũi lên phòng y tế rầm rầm, Hoa hoa công tử Mộ Nguyên Vũ đỏ mặt bị tiếng sét ái tình ngay từ khi gặp nàng, Băng ở phía dưới khinh bỉ một nghìn lần thâm nghĩ:" Xin lỗi đi nhỏ mà ở nhà thì như điên mà bây giờ thì khác hoàn toàn,

thả thính vừa!!"□□□

Gomen'nasai các nàng thời gian qua, mình đã ra chương tiếp theo

Tuần sau lại ra một chương nữa nhé, Thanks vì đã quan tâm

Và đề cử truyện của mình *cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Chương này mị xin tặng cho nàng có tài khoản là hangbn1 vì là luôn quan tâm và ủng hộ mị

Giờ ra chơi lại đến, và vẫn như mọi hôm cô lại ra căn tin nhưng khác ở chỗ có thêm Quỳnh. Quỳnh là một người có tâm hồn ăn uống

Khi vừa xuống căn tin Quỳnh đã lao ra gọi gần hết thực đơn, Băng thờ dài chằm chọc nhìn Quỳnh:

"Bao nhiêu năm rồi mà bà vẫn không bỏ đc cái tật ăn uống tham lam nhi???"

Quỳnh bĩu môi, đáp bằng giọng trẻ con giận dỗi:

"Hức...Hức tôi vừa mới về VN không ăn đc j nhiều nên đói, không ngờ chỉ gọi một xú đồ ăn ra mà bà cũng tiếc tiền ư hic...hic!!!"

Trán Cô nổi lên 3 vạch đen, cái *** j thể gọi thế mà kêu là một ít thức ăn ư, tuy cô không tiếc tiền nhưng nghe nhỏ nói xong chỉ muốn nổi khùng lên thôi

"Cái gì mà một xú đồ ăn???" Bà gọi gần hết cái menu rồi mà kêu là một xú à!!!" Băng phẫn nộ hét

Quỳnh ngượng ngùng không nói được gì, ai bảo món nào ở đây nhìn cũng thèm cơ

Mà Băng thật là dễ nổi nóng nha

Cùng lúc đó lại là ba người con trai mà cô không thích gặp nhất xuất hiện

"Haiz thật là căn tin nhanh hết chỗ thật, bọn cô có thể cho chúng tôi ngồi đây ko???" Hàn nói đầu tiên với vẻ mặt tiếc hận

Nhìn thế thôi chữ thật ra là anh đã thuê tiền bọn học sinh ngồi càng nhiều càng tốt để đc một tình huống ngồi chung với người đẹp

Vũ và Khải nghe Hàn nói mà cảm thấy khinh bỉ không thôi, thầm nghĩ:"Hàn à muốn ngồi chung với Băng thì nói ra cần j phải làm trò bi ối như vậy???" Nhưng suy nghĩ chỉ có thể nghĩ mà không thể nói ra lời đc vì ánh mắt sắc bén của Hàn nhìn đến làm 2 người lạnh hết sống lưng rồi

Vũ tất nhiên cx muốn ngồi với Quỳnh nên giọng nũng nịu nhìn Quỳnh nói

"Hai người có thể nào cho bọn tôi ngồi chung đc ko???"

Nhìn thấy Vũ như vậy Quỳnh lại thấy dễ thương cực kì, chàng trai otaku của năm đây rồi, ma xui quỷ khiến nhỏ cười ngọt ngào:

"Được....Được mà các cậu ngồi đi"

Vũ nghĩ quả dùng mỹ nam kế là không sai a, Băng ko nói đc câu nào đã bị nhỏ bn thân nói xong rồi nên đành vậy thôi

Phục vụ bê bàn thức ăn lên trong ánh mắt ngỡ ngàng của mọi người vì nó quá nhiều.ba người bọn hấn nhìn hai cô bằng ánh mắt quái vật

Băng thấy thế xấu hổ lên tiếng:

"Ko tôi không gọi chúng, là Quỳnh!!!"

Cô cx biết ngại nha, nhỏ ngượng ngùng cực kì ánh mắt ướt át nhìn Vũ ái ngại

Vũ nhìn mà thấy thương lên tiếng an ủi:

"Quỳnh ak không sao đâu con gái ăn nhiều càng dễ thương mà!!!"

Bữa ăn diễn ra trong sự tình tứ của 2 người bạn họ khiến mọi người khó chịu, ko hiểu sao mình vẫn FA nha

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Tháng 9

Mùa xuân bao phủ khắp vườn cây trong vườn cây trong trường, mùi hương thoang thoảng của cỏ cây hoa lá phảng phất thật dễ chịu

Băng hôm nay không đi cùng Quỳnh vì nhỏ đã có hotboy Mộ Nguyên Vũ đón, đầu cần cô đưa

Không như mọi khi, Cô hôm nay đi bộ đến trường để tập thể dục

Quang cảnh trường lúc này còn sớm thật yên bình, Băng lẩm bẩm cảm thán:

"Thật đẹp!!! "

"Nhưng không đẹp bằng cậu đâu"

Giọng nói lạ vang lên khiến cô giật

mình. Băng quay người lại thì thấy tên đáng ghét Nam Cung Hàn đang cười hì hì nhìn cô

"Sao anh lại ở đây? "

"Nơi nào có em thì nơi đó có anh nha, hì hì"

Hắn nói bằng giọng nghiêm túc

Khiến cô nhúm mày, Băng thét:

" Biết đi, đừng theo tôi nữa tên điên này"

Nghe cô nói xong hắn bỗng méo mếu, giọng sụt sùi như người vợ nhỏ bị ủy khuất:

"Hic chồng không có theo dõi vợ đâu, chồng chỉ đang theo đuổi vợ thôi!!! "

Băng trên trán nổi lên 3 vạch hắc tuyến, hắn nói vậy là sao chứ, cô không phải vật sở hữu của ai cả

" Tên vô lại khốn kiếp này, anh... Anh thật là vô sỉ. Ai thèm làm vợ anh chứ???"

"Nha vợ nổi giận nhìn trông rất đáng yêu nha! "

Trong đầu hắn bây giờ đang nghĩ hóa ra cần phải mặt dày hơn mới theo đuổi được vợ, bây giờ Băng đã không còn vẻ mặt lạnh lùng nhìn hắn nữa rồi

" Thôi tôi không nói chuyện với anh nữa"

Nếu nói chuyện với hắn thì không biết bao giờ cô điên lên mất, Băng xoay người quay mặt đi ngoài mặt thì khó chịu nhưng không hiểu sao trong lòng lại vui vẻ như vậy

" Vợ nhìn trông đáng yêu lắm!!! "

Nam Cung Hàn hét lên thật to, Cô không tự chủ được môi nhếch lên

Vui vẻ

Đến lớp, Quỳnh thấy cô như vậy cũng lạ hỏi:

"Băng sao nhìn cậu vui thế, có chuyện gì kể mình nghe đi"

"Không có gì đâu, đừng để ý đến mình nữa đi mà để ý hoàng tử của cậu đi"

Băng liếc qua Mộ Nguyên Vũ rồi lại tự nhiên quay ra nhìn nhỏ

"Ồ...ơ hoàng tử nào đâu"

Nhỏ nói bằng giọng ngại ngùng rồi quay ra nhìn cậu, Vũ thấy vậy cười thật tươi hỏi:

"Chuyện gì vậy honey???"

Quỳnh ái ngại không trả lời, Băng nhếch mép

"Xi đã gọi nhau như vậy rồi"

Hai người đỏ mặt xấu hổ nhìn nhau, bỗng giọng nói quen thuộc của hấn vang lên:

"Vợ ak, em ghen với họ sao???"

Giọng nói của anh làm bọn con gái trong lớp hoảng hốt

"Không ngờ cô ta lại đc hoàng tử gọi như vậy"

"Sao lại như vậy, Hấn sao có thể gọi cô ấy như thế???"

"Cố Băng Băng cướp đc hoàng tử rồi hic"

Bọn con gái trong lớp nhao nhao lên thành một đoàn nhìn cô bằng ánh nhìn viên đạn

Đám con trai thì cũng vậy, không thể tin đc rồi liếc mắt ghen tị nhìn hấn

Cô không nói gì mặc kệ Hấn vì có nói cũng không cãi lại hấn nên thôi

Mọi người thấy vậy lại tưởng cô thừa nhận

Lớp 12A1 vì quá to tiếng nên bọn con gái và trai lớp khác cũng hoảng hốt ra xem, giáo viên và hiệu trưởng phải đi dẹp loạn

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Có lẽ tôi đã thích anh một chút rồi

Mấy tháng nay dưới sự phiền phức của hấn cũng khiến cô thấy quen. Có lẽ là cô động lòng rồi nhưng vẫn muốn thử hấn xem sao, ngồi trong xe cô bất chợt lên tiếng

"Nè Nam Cung Hấn"

"Gì vậy vợ yêu???" Hấn nói bằng giọng không thể tin được vì đây là lần đầu tiên Băng chủ động bắt chuyện với hấn a

"Tôi... Tôi có lẽ thích anh hơn một chút rồi! "

"Thật sao Băng nhi, anh hạnh phúc lắm VỢ À!" Hấn hét to lên làm mọi người qua đường nhìn chằm chằm vào họ, cô xấu hổ đỏ mặt chỉ hận không có cái lỗ nào để chui vào

Hấn vui vẻ nhìn sang cô rồi nói:

-"Đề kỉ niệm ngày hạnh phúc của đôi ta, chồng sẽ hén hò bằng cách đưa vợ đi mua sắm nha!!! "Vì con gái thường thích đi mua sắm mà

-"Tôi... Tôi đã bảo đồng ý làm vợ anh đâu chứ tên vô lại này! "Cô phải công nhận là mặt tên Nam Cung Hấn này hảo dầy a

- "Chỉ cần anh đồng ý là được rồi!"

Cố Băng Băng đành thở dài vì độ mặt dày của hấn

Vào trung tâm mua sắm hai người hấp dẫn không ít sự chú ý của mọi người vì họ rất đẹp

- "Cậu nhìn chàng trai kia kìa, đẹp trai như diễn viên Hàn Quốc vậy"

Người qua đường A

- "Đúng vậy, nhưng cô gái bên cạnh cũng như thiên sứ" Người qua đường B

- "Hai người họ thật đẹp đôi nha" Người qua đường C

- "....."

Dưới ánh mắt đánh giá của mọi người hấn mỉm cười tươi rói nói:

- "Đây là vị hôn thê của Tôi" hấn nói xong câu đó làm mọi người ồ lên rồi lại lấy máy ảnh ra chụp ảnh hai người khiến Băng đỏ mặt

Chạy nhanh khỏi bọn người lúc nãy hấn dẫn cô đi mua quần áo. Nói vậy thôi chứ mình hấn chọn cho cô thôi. Một cái cửa hàng có lẽ bị hấn chọn một nửa rồi (^3^ nhà giàu thế là cùng)

Lúc về thì cô đã mệt lử người rồi, hấn còn hôn đề tạm biệt nữa chứ

Nguyễn Linh Trang đứng ở phòng mình nhìn hai người họ như vậy khiến tim cô đau nhói như chảy máu

[nỗi lòng của Nguyễn Linh Tranh]

Sai lầm lớn nhất hóa ra không phải em yêu anh..

Mà là nghĩ rằng anh cũng sẽ yêu em!!!

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Quá khứ của Nguyễn Linh Trang

Hồi nay nị toàn viết về Nam Cung Hàn và Cố Băng Băng nên nữ phụ Nguyễn Linh Trang toàn bị mất đất diễn thôi

Gomen"nasai nhé, để đền tội nên hôm nay là viết vì nàng ấy nhé

Ta là dài phân cách thông minh

Qua từng ngày nhìn thấy vẻ ngọt ngào giữa Cố Băng Băng và Nam Cung Hàn khiến tim cô đau nhói

Cô thích Nam Cung Hàn từ rất lâu rồi

Vào ngày khai giảng trường học hôm ấy, cô bị lạc đường vừa lúc nhìn thấy một nam sinh ngồi dưới gốc cây ngủ gật.

Hấn có một gương mặt rất hoàn hảo, cô bị thu hút bởi khí chất lạnh lùng được kết hợp giữa bóng tối và ánh sáng. Từ lúc đó con tim cô đã rung động

Trang đến gần hấn và lay người hấn dậy, hấn tỉnh giấc thì tức giận nhìn cô. Quát lên hỏi:

- "Cô là ai mà dám làm phá giấc ngủ ngàn vàng của bổn thiếu gia???"(haha y như lần đầu tiên gặp chị Băng nhà ta)

- "Tôi, tôi chỉ muốn hỏi đường thôi mà" Cô ấp úng trả lời

- "Thật phiền phức" Hấn đứng dậy quay người đi không nhìn cô

- "Chờ tôi với" Trang nhanh nhẹn chạy theo sau

- "Dừng đi theo tôi nữa"

- "Nhưng tôi không biết đường"

- "....."

Thế là cuối cùng hấn cũng phải dẫn đường cho cô. Ở sao lưng nhìn bóng hấn đi thì con tim cô đập thình thịch, trái tim thiếu nữ cứ thế này màm

Lần thứ hai gặp hấn là lúc hai nhà họ Nguyễn và họ Nam Cung đang bàn đối tác làm ăn, hấn nhìn thấy cô như nhìn sinh vật lạ, nhíu mày hỏi:

- "Sao cô lại ở đây? "

- "Tôi theo ba tôi đi" rồi cô chỉ vào ông Nguyễn

- "Hai đứa quen nhau à? " Giọng ông Nguyễn bất thành linh vang lên

- "À cậu ấy là người con đã kể với ba đó! "

- "Cảm ơn cháu nhé Nam Cung Hấn"

- "Vâng "

Sau một thời gian dài làm ăn hai nhà đã rất thân nhau nên cô thường xuyên được gặp hấn. Cuối cùng cô quyết định theo đuổi hấn nên lúc nào cũng lẻo đẻo đi theo sau, hấn đôi lúc hơi khó chịu nhưng vẫn không nói gì

Nam Cung Hấn và cô Nguyễn Linh Trang sẽ mãi như thế cho đến khi Băng đến và cướp được trái tim hấn

Thờ dài đau đớn mà không biết nước mắt mình đã rơi từ lúc nào

Nếu biết kết cục sẽ như vậy thì cô nguyện chưa từng gặp hấn, chưa từng quen biết và chưa từng yêu hấn

Tại sao ông trời lại đối xử với cô bất công đến như vậy chứ? Đã cho cô lún sâu vào bùn lầy không thoát ra được lại, sao lại để số phận cô trở trêu như vậy chứ.

Giọt nước mắt của người con gái ấy cứ rơi mãi không ngừng cho đến khi khô sở mà chìm vào giấc mộng sâu không thấy đáy

Thà là hai đường thẳng song song, luôn đi bên cạnh nhau còn hơn là hai đường thẳng cắt nhau....gặp nhau một lần rồi xa nhau mãi mãi!!!

(Tâm sự của Nguyễn Linh Trang)

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Bước vào trái tim em

Sáng sớm, Băng nhận được một cuộc điện thoại của Nam Cung Hấn. Cô nhấc máy lên nói với giọng lạnh lùng nhưng vẫn không che dấu được trong lòng một trận âm ập lạ thường mà chính cô cũng không thể nào nhận ra

"A lô, anh gọi tôi có việc gì thế? "

"Vợ thật là, hôm qua vừa hẹn hò xong hôm nay đã lại lạnh lùng trở lại làm chồng thật tủi thân nha!" Hấn bĩu môi nói bằng giọng đầy ảm ức

Cô cũng không muốn cãi nhai nhiều với hấn vì biết khi nào nói cũng không thắng được vẻ mặt dày vô địch của hấn nha

"Thế rốt cuộc anh có việc gì, nếu không có thì tôi cúp máy đây"

"Đừng... Đừng cúp máy anh muốn rủ em đi hẹn hò để bồi dưỡng tình cảm ấy mà, tốt nhất em đừng từ chối nhé không anh sẽ đến thẳng nhà để hỏi cưới luôn đây! "Hắn bá đạo đến nỗi như vậy thì Băng cũng bó tay rồi

"Được rồi để tôi tự ra, địa điểm? "

"Nhà hàng King nhé baybe! " Nam Cung Hàn hớn hờ cười khiến cô bất đắc dĩ một hồi

Thật ra hắn cũng muốn tới đón cô nhưng muốn chuẩn bị một bữa ăn lãng mạn với Băng sợ mọi thứ không được suôn sẻ như kế hoạch hắn đã đặt ra trước

Cuộc hẹn hò của hai người vẫn diễn ra lãng mạn mà không biết rằng một cuộc tình mới cũng đang chớm nở.....

Linh Trang từ sau khi thấy cô và hắn từ hôm qua hạnh phúc như vậy thì cũng thương tâm nên ở trong phòng mấy ngày liền làm ông Nguyễn lo lắng

Hôm nay cô thức dậy sớm để đi dạo cho khuây khỏa, có lẽ đã quá quan tâm đến chuyện tình cảm khiến cô bỏ mặc tất cả mọi thứ xung quanh kể cả việc đánh mất đi chính bản thân mình, bây giờ chính là lúc cô muốn từ bỏ mà bắt đầu một con đường mới

Ngẩng cao đầu nhìn lên bầu trời ngời ngời mà không để ý mà va phải một người nào đó

"Ui da, xin lỗi... Xin lỗi tôi không cố ý đâu! " Cô hoảng hốt nói lặp lại liên tục

"Hahaha em không cố ý nhưng mà tôi lại cố tình đó, cô bé ngốc à" Tiếng cười giòn tan của người đó vang lên

GIỌNG NÓI NÀY CHẴNG LẼ LÀ...

Đúng như lúc cô nghĩ ngẩng mặt lên thì thấy gương mặt thân quen của Vương Tuấn Khải, ánh nắng chiếu xuống khiến anh nhìn như một vị hoàng tử ấm áp làm trái tim cô đập nhanh khác lạ, gương mặt đỏ bừng lên hỏi:

"Em.. Sao anh lại ở đây? "

"Nhìn em bây giờ dễ thương lắm đấy biết không nhóc"Anh nở một nụ cười làm cô say nắng

Cô thầm tự hỏi sao mình lại lạ lùng thế nhỉ, trái tim bị làm sao vậy? Hay là mình thích anh ấy rồi??? Không không thể nào đâu..

"Em làm sao thế? " Vương Tuấn Khải nói bằng giọng sốt ruột, lo lắng khi thấy không nói gì

"Không có gì đâu ạ! "Cô không dám ngẩng đầu nhìn anh vì sợ anh phát hiện ra điều gì đó

Vương Tuấn Khải đưa hai tay nựng mặt cô lên để cô nhìn thẳng vào mắt mình

"Em thích anh đúng không??? "

"Không, không phải đâu... " chưa kịp nói xong thì miệng cô đã bị bịt lại bằng một nụ hôn, cô mở to mắt ngạc nhiên không phản kháng cũng không chấp thuận. Linh Trang không phản kháng vì cô lưu luyến nụ hôn của anh

Nụ hôn của anh rất dịu dàng, không nhanh cũng không chậm. Bỗng anh buông cô ra và hét lên:

"Nguyễn Linh Trang em nghe cho rõ đây, ANH THÍCH EM!!!" Anh nói lớn như muốn để cho cả thế giới biết

"Nhưng...Nhưng em cần thời gian suy nghĩ" Cô đáp

"Tốt thôi nhưng em đừng trốn tránh trách nhiệm nhé, đây là nụ hôn đầu của anh đó!!! "

Cô bỏ tay anh ra rồi ngược lưng chạy đi thầm nghĩ đây là cũng là nụ hôn đầu của cô nha, cứ như vậy mà bị cướp đi rồi. Đã thế anh còn bắt cô chịu trách nhiệm nữa chứ, cô mới là người bị thiệt mà.. Rõ ràng người cưỡng hôn là anh ấy mà

Nhìn bóng cô xa dần thì trên môi anh nở ra một nụ cười rạng rỡ, không uống công anh chuẩn bị bao nhiêu là kế hoạch vì biết cô và Hàn không thể tiếp tục được nữa

Cũng như Linh Trang thích Hàn thì anh cũng thích cô từ rất lâu rồi...

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Từ lần tỏ tình đó của Vương Tuấn Khải thì Trang ngại ngùng luôn trốn tránh khi gặp anh nhưng ánh mắt anh thủy chung vẫn ngắm nhìn cô, không khi trong lớp ngày một kì dị.

Thấy có mùi mờ ám Mộ Nguyên Vũ và Nam Cung Hàn cười hắc hắc nói nhỏ bên tai anh:

"Này hai người làm sao thế hả???" Anh chưa kịp trả lời thì Vũ lại giả vờ hét lên.

"Chẳng lẽ... Chẳng lẽ cậu làm gì con gái nhà người ta rồi nên cô ấy mới tránh mặt cậu" Không chỉ có vậy hẳn lại còn nghe rằng phụ họa theo.

Trần Khải nổi lên ba vạch hắc tuyến, chỉ muốn đập cho hai thằng bạn thân một trận rồi bỏ ra xem chứa thứ gì mà lúc nào cũng đen tối như vậy.

"Hai cậu tha cho mình đi, đừng đoán mò nữa. À mà sao cậu biết mình và cô ấy xảy ra chuyện gì thế???" Khải hỏi bằng giọng tò mò làm hai người ôm bụng cười lên như hai người ****

"Khải à từ sáng đến giờ cậu cứ ngẩn ngơ rồi nhìn Trang ngây ngô như vậy thì hỏi xem ai mà không biết, trừ khi là người mù" Giọng hắc pha chút mờ ám làm anh đỏ mặt không biết nói gì.

Thấy thằng bạn lâu như vậy mới tìm được người mình thích thì Vũ đành nói:

"Này muốn theo đuổi cô ấy có cần mình chỉ cho cách không? "

Nghe xong anh kinh ngạc rồi mừng rỡ nhìn cậu nhưng giọng vẫn dè dặt

"Điều kiện? " Bao giờ cũng vậy lúc nào cần giúp cũng phải trả công nên sớm đã thành quen

"Bạn bè mà! " Khải và Hàn ngạc nhiên nhìn cậu như sinh vật ngoài hành tinh, định nói nhưng giọng cậu lại vang lên một lần nữa

"Cậu chỉ cần khao mình một châu thôi, hắc hắc" Biết ngay mà Vũ là người không công thì đừng hỏi giúp

(Vừa bảo bạn bè cơ mà ~ _ ~)

"...."

Ba bọn hắn đang bàn cách giúp Khải thì bên kia Băng bỗng hỏi Quỳnh:

"Quỳnh nè, tuần sau bà có việc gì không bọn mình đi biển cho khuây khỏa, Jen rừ" Cô lạnh nhạt thông báo dù không tình nguyện lắm vì có lẽ không thích đi

"Có có" nghe đến đi biển là Quỳnh tí mắt lên, sung sướng kêu có liên tục

Ba người bọn hắn cũng nghe được cuộc đối thoại nên Hàn nói nhỏ chỉ bọn họ nghe được

"Này hay tuần sau bọn mình cũng đi biển đi, hồi này nóng quá!" Khải và Vũ khinh bỉ trong lòng vì lí do củ chuối của hắn nhưng không thể phủ nhận là cũng có tán thành, Khải muốn rủ thêm Linh Trang và tất nhiên là bọn họ đồng ý

Chỉ nghĩ đến khi Băng mặc Bikini gọi cảm đứng trước mặt Hàn là hắn run lên, mặt mũi đỏ bừng rất đáng nghi. Bỗng dòng nước ấm chảy xuống từ mũi hắn, Vũ thấy vậy ôm bụng cười hắc hắc

"Hàn thiếu gia đang nghĩ gì mà chảy máu mũi vậy, chắc là không phải nghĩ đến Băng mặc bikini đó chứ?" Hắn đỏ bừng mặt không phản bác thì khiến cậu càng khoa trương hơn, Khải ho nhẹ cố nín cười

Trong đầu Vũ xẹt qua hình ảnh của Quỳnh mặc áo tắm thì cũng giống hệt Hàn bị chảy máu mũi

(Quả báo, quả báo a. Ai bảo dám cười Hàn cơ ^3^)

Khải đành phải đưa hai thằng bạn thân lên phòng y tế trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người. Băng và Quỳnh thấy vậy thì hơi lo lắng cho bọn họ. Trang thì cảm thấy Khải đúng là một người đàn ông tốt (Chỉ ak có cần chưa yêu đã thế không)

Giờ ra chơi đến Băng và Quỳnh liền chạy nhanh đến phòng y tế. Đến phòng y tế Cô và nhỏ nhìn thấy hai người bọn họ. Họ nhìn Băng và Quỳnh bằng ánh mắt đáng thương Băng đến chỗ Hàn hỏi nhỏ:

"Anh bị làm sao thế, có cần tôi giúp gì không? "

Nghe cô nói xong thì hấn phẩn chấn hấn lên như người bị thương không phải là mình

"Thật... Thật chứ! " Ánh mắt hấn nhìn cô tràn đầy ủy khuất cùng chờ mong

Băng gạt nhẹ đầu, Hàn cười ranh mãnh đến gần cô thì thào nhỏ:

"Vây vợ mi chồng đi, chồng liền hết đau nha!" Hấn chưa biểu hiện xong thì

BỤP

Vâng hấn đã bị cô đâm một bên vào mắt không thương tiếc, quay đầu ra ngoài phòng y tế với vẻ mặt lạnh băng đặng đặng sát khí nhưng khóa môi vẫn cong lên nhẹ đến nỗi cô không nhận ra (Ai bảo muốn ăn đậu hũ của Băng a, tổ quốc ghi nhận sự dũng cảm của anh:)))

Hấn mếu máo khóc thầm, không bệnh mà bây giờ có bệnh rồi nha. Một bên mắt đã bị bầm tím như con gấu trúc. Quỳnh thấy Băng ra thì cũng chạy vội ra không để ý đến cậu, Vũ lờm Hàn bằng ánh mắt viên đạn như muốn nói:"Vì cậu mà Quỳnh không để ý đến tôi, cậu đi chết đi". Hấn quay người lại hét to trong lúc giận dữ

"Nhìn cái gì mà nhìn, có tin bốn thiếu gia móc mắt không???"

Vũ ngậm ngùi không nói gì nhưng vẫn thầm rửa thầm hấn bởi vì có bao giờ cậu đánh lại được Hàn đâu

Trong góc phòng không ai để ý đến người bác sĩ tận tâm vì nghề khiến chàng bác sĩ đẹp zai bị tổn thương sâu sắc. Thầm nghĩ bọn trẻ bây giờ thật ghê gớm, còn bé như thế mà đã yêu với đương. Anh vẫn còn là cậu FA nha

Ta sắp thi rồi huhu, ngày địa ngục ấy cũng đã đến. Các nàng thì sao, đã thi chưa??? *thở dài*

Hôm nay ta phải quyết tâm lắm mới viết được chương mới cho dù rất bận.Nếu hay thì hãy comment để cho ta có động lực nhé mina!!!

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tha thứ cho hấn

Ta là dài phân cách thông minh

Sau cái hôm bị đâm Băng đã tránh mặt Hàn. Hấn cũng tủi thân hết sức cứ nhìn Băng rồi đi theo cô lái nhái xin lỗi, cô thấy phiền liền phán một câu xanh rờn:

"Anh mà đi theo tôi nữa thì không chắc mắt còn lại lành lặn đâu"

Hàn im bất không dám nói gì nhưng vẫn nhắn tin cho Băng qua điện thoại, cô ngó lơ không trả lời làm hấn bó tay không biết làm gì để Băng tha thứ.

Liên một tuần cô không để ý đến Hàn nên hấn sắp phát điên, thử qua bao nhiêu cách mà cô vẫn giận

Cuối cùng hấn cũng ra một quyết định hết sức bá đạo đó là như cách cũ: Mặt dày mới của được vợ. Định lí này đã áp dụng nhiều lần và thành công

Tan học, hấn chờ trước cổng trường chặn Băng đang chuẩn bị đi về nhà. Cô nhủ mảy lạnh lòng nói:

"Có chuyện gì???"

Quỳnh đi bên cạnh thấy có chuyện nên biết ý đứng ra xa xem phim tình cảm lãng mạn. Vũ cũng làm y như vậy, nhiều học sinh đang định về thì thấy Hàn và Băng nên dừng lại tò mò. Phải biết là Hàn là hotboy nên có một lượng fan nữ khổng lồ nha, còn Băng thì là hoa khôi chưa vào trường được bao lâu thì là người tình trong mộng của các nam sinh. Không chú ý mới là lạ đó

Hấn cảm nhận được mọi người đã bắt đầu chú ý đến hai người thì mới hài lòng lên tiếng nhìn Băng

"Vợ à, chồng biết sai rồi tha thứ cho chồng đi!!!" Hàn bây giờ đang ủy khuất nhìn cô, giọng hết sức dịu dàng nhưng thể hiện được sự quan tâm

Băng gạt mình, trán nổi lên ba vạch đen, môi giật giật không biết nói gì

Fan nữ của hấn nghe xong cũng giật mình, nhìn hấn bằng ánh mắt điên cuồng. Ai nói cho họ biết đây không phải là Nam Cung Hàn đi, Hàn mà để về mặt

dễ thương hết sức thế kia sao. Mỹ nam lạnh lùng ngày xưa đâu rồi

"Hàn ca dễ thương quá má" Nữ sinh A lên tiếng

"Ồi đẹp zai quá má ơi, chảy máu mũi rồi nà! "Nữ sinh B

"Sao hoàng tử của tôi lại nói vậy với Cố Băng Băng chứ?"Nữ sinh C

Nữ sinh C hỏi xong thì lại đến các nam sinh thất thần la hét thất thanh

"AAAAAA, nữ thần bị người ta cướp đi rồi "

"Băng nhi của ta sao có thể nhanh như vậy đã bị cướp đi? "

"**** mỹ nữ lòng ta, không thể nào!!! "

"....."

Cuộc thảo luận của họ cứ thế không đến hồi kết thì đành nhìn vào

vào hai nhân vật chính của câu chuyện chờ kết quả

Băng thấy không được tự nhiên nên lạnh băng nhìn hấn:

"Tôi về đây!!! " Định chạy vòng qua hấn thì một bàn tay kéo cô lại. Người cô mất thăng bằng thì ngã vào lồng ngực rắn chắc, hương nam tính của đàn ông sộc vào mũi nhẹ nhàng mà khoan khoái

Cô định thoát ra khỏi thì Hấn giờ hai bàn tay ép cô thật chặt vào mình. Băng thậm chí có thể nghe thấy tiếng tim đập nhanh bất thường của hai người. Hàn nhẹ giọng nói:

"Vợ à, chồng thật sự biết lỗi rồi mà tha thứ cho chồng đi nha. Nếu không chồng sẽ thương tâm chết mất!!! "

Moe quá!!!!!! Đây là suy nghĩ của các fan nữ khi thấy hotboy lạnh lùng của họ nói ra câu này. Các fan nữ thấy Băng không nói gì thì tức giận, hoàng tử của bọn họ đã hạ mình đến mức này mà cô ta vẫn vô cảm như vậy à. Một số bạn nữ thấy Hàn đáng thương thì lên tiếng bất bình:

"Cô mau tha thứ cho hoàng tử đi! "

"Cô muốn nhìn hoàng tử ủy khuất như vậy à, mau trả lời đi! "

"Đúng vậy"

"Đúng vậy"

/Vân vân và mây mây /

Thật ra bọn họ cũng không muốn Hotboy Nam Cung Hàn thích Băng đâu, chẳng qua thấy thương Hàn.

Băng bắt đắc dĩ trả lời:

"Thôi được rồi, thế cho tôi về đc chưa? " Chắc bây giờ cô mà không trả lời thì bọn họ lại nháo nữa, vì không muốn phiền phức nên đành trả lời như vậy thôi.

Fan nam như muốn phát điên lên, thể hiện vẻ không cam lòng rồi tức giận gào loạn lên

Hàn nghe xong gương mặt ánh lên vẻ vui mừng như điên, giọng Hàn nũng nịu vang lên:

"Vợ để chồng đưa về nhà nhé" Rồi lại nhìn cô bằng ánh mắt ủy khuất

"Cũng được"

Trên đường về nhà Hàn cứ lải nhải nói chuyện, cô không quan tâm mà đôi lúc lại liếc nhìn hấn. Không hiểu sao mỗi lúc ở cùng nhau Băng lại cảm thấy yên bình và thoải mái đến vậy

Mà cũng phải nói lúc hấn nghiêm túc lái xe là đẹp trai nhất. Cảm nhận được ánh mắt của Băng hấn liền quay người lại ranh mãnh hỏi:

"Có phải cảm thấy bây giờ chồng rất soái không? Yên tâm khi cưới về nhà mỗi ngày sẽ được ngắm"

(Đẹp zai chưa quá 5 giây ^^)

"Đồ tự kỉ mau lái xe đi!!! " Cô cười mỉm nhẹ giọng nói

Hân haha vài tiếng rồi chuyển tâm vào lái xe

Minh đổi Ông Phan thành ông Nguyễn nhé vì quen rồi hihi, họ của Linh Trang cx zậy hem

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Hồ hồ ta ra chương mới rồi đó. Các nàng đừng quên ấn like hoặc đề cử nếu thích nhé ^^

Ta là dài phân cách soái ca

Hôm nay Băng được Hân rủ đi hẹn hò và tất nhiên là cô phải đồng ý. Dậy từ sớm VSCN rồi diện một bộ váy màu trắng voan xếp ly trông thanh nhã, nhã nhặn mà không kém phần nữ tính. Mái tóc được Băng tết uốn ra đằng sau để lộ phần cổ trắng nõn quyến rũ. Đôi môi chỉ thoa một lớp son dưỡng mà vẫn đỏ hồng như cherry

Hải lòng nhìn gương quay một vòng rồi mỉm cười thật tươi đi xuống dưới nhà. Ông Nguyễn nhìn thấy con gái cười tươi như vậy thì ngạc nhiên, đã ai nhiều lâu không được thấy nụ cười này rồi. Ông đứng dậy rồi tò mò hỏi:

"Băng à có chuyện gì mà vui thế?"

"Không, không có chuyện gì" Cô trả lời ấp úng nhưng đã lấy lại vẻ lạnh lùng thường ngày rồi lại nói tiếp:

"Thôi tôi đi đây!!!" Băng ra khỏi cửa thì gặp hân đang đứng dựa vào cửa.

Hân nhìn thấy Băng ra thì thần thờ, hôm nay cô rất đẹp. Vẻ lạnh lùng đã không còn mà thay bằng sự dịu dàng nữ tính. Tim hân đập thình thịch, Hân thầm nghĩ chắc chỉ có mình mới làm cho cô ấy thay đổi thôi. Nghĩ đến đây thì lại mỉm cười hắc hắc đắc ý (Chắc

Băng liếc Hân thì mặt đỏ lên đáng nghi. Hân lúc này rất soái như một vị hoàng tử đứng nghĩa. Hân hôm nay mặc chiếc áo sơ mi trắng cời hai cúc đầu và chiếc quần màu đen hàng hiệu nhập từ Pháp nhìn rất phóng khoáng và hào hoa. Mái tóc được nhuộm lại thành màu trắng kết hợp với chiếc khuyên tai kim. Tất cả tạo nên một mỹ nam mà nữ nhân mến mộ.

Cả hai nhìn nhau hồi lâu rồi bắt đầu xấu hổ. Hân thấy vậy lên tiếng trước:

"Hôm nay em rất đẹp" Giọng hân khàn khàn tràn đầy nhu tình

"Anh, anh cũng vậy!!!" Cô lúc này đáp lại hân

Hân cười khoa trương một hồi rồi mở cửa xe ý bảo cô vào. Trên xe Băng ngượng ngùng không nói gì thì hân lại ngược lại nói rất nhiều. Cô ngẩng đầu nhìn hân thầm tự hỏi:"Liệu Nam Cung Hân sẽ không làm cô đau khổ chứ?"

Bất gặp ánh mắt của Băng thì Hân dừng xe lại nghiêm túc quay đầu sang cô nói:

"Cô Băng Băng, tôi sẽ luôn là người bên cạnh và chăm sóc em đến suốt quãng đường còn lại. Em sẽ tin tưởng tôi chứ!" Hân biết cô vẫn luôn tự chịu đựng những nỗi đau trong quá khứ. Nếu đã yêu cô thì Nam Cung Hân hân sẽ muốn cùng cô chia sẻ những nỗi đau đó mà không phải tự mình chịu đựng

Băng nhìn Hân cảm động nghẹn ngào gật đầu. Cô bỗng bất ngờ hôn nhẹ lên bờ môi ấy, hân giật mình rồi mừng rỡ đáp lại. Hân kéo cô gần mình rồi đưa lưỡi vào khoang miệng của cô. Băng ngẩn ngơ mê mẩn. Thật ngọt! Đây là suy nghĩ của Hân lúc này. Hơi thở của hai người lúc này rất hỗn loạn. Cuối cùng nụ hôn cũng kết thúc, Hân để cô tựa nhẹ lên bờ vai mình.

Đợi một lúc lâu thì hân cũng bắt đầu cho xe chuyển động đến khu vui chơi lớn nhất thành phố

Hân bước xuống xe rồi ga lăng mở cửa xe cho cô xuống. Vẫn như mọi khi, hai người luôn là tâm điểm của mọi sự chú ý

Mặc kệ ánh mắt của mọi người Nam Cung Hàn cầm tay Băng bước vào khu vui chơi. Hàn quay đầu nhìn Băng nhẹ nhàng cười:

"Em muốn chơi trò gì nào?" Không khó nhận ra tâm tình của hắn lúc này rất tốt (Vừa ăn đậu hũ của Băng tử xong thì chẳng tốt:)))

"Vậy thì chơi trò đó đi" Băng vui vẻ nói

Trò chơi Băng vừa chỉ là vòng quay lốc xoáy. Hàn nhìn ra thì mặt tái nhợt nhưng vẫn giả vờ hớn hờ nói:

"Ủm đi thôi vợ yêu"

Trên cap quay Băng ngo đầu nhìn trái nhìn phải, còn Hàn thì im lặng. Đến lúc quay trên cao cô vui sướng hét to lên yeah. Hắn lúc này không thể nào tệ hơn được nữa

Phải biết rằng Hàn sợ độ cao từ nhỏ nên cứ cái gì liên quan đến nó là hắn lại tránh né. Nhưng vì hôm nay Băng ở đây nhưng cố phải tỏ vẻ không sao

Vừa bước ra khỏi vòng quay Hàn lao đảo như sắp ngã thì tìm được cái ghế gần đó ngồi. Sắc mặt hắn lúc này tái nhợt không một chút huyết sắc. Băng thấy vậy thì lo lắng chạy đến hỏi han thì hắn nói không sao. Cô nghĩ ra cái gì đó rồi hihi haha cười hắc hắc hỏi:

"Chồng yêu à, không phải chồng sợ độ cao đó chứ?" Giọng cô lúc này cực kì đáng đánh đòn. Gương mặt ánh lên vẻ vô tội (Băng son mĩ nhân cũng có ngày cười ma mị như vậy nha)

"Ukm" Hắn không muốn cũng phải thừa nhận nhưng sự thật rõ ràng như thế thì... Hàn ủy khuất không nói gì nữa thì khiến cô có chút hối hận

"Em, em xin lỗi " Ai biết cô nói hắn như vậy chứ haizz. Cô cúi đầu ngồi xuống nhìn hắn thì bỗng

CHỤT

Hắn hôn nhẹ lên má cô xong thì đứng dậy chạy nhanh. Băng định thần lại thì giả vờ tức giận đuổi theo

Hai người ở đó chơi rất nhiều trò chơi thì gặp phải một cặp nữa là Khải và Trang. Cô nhủ mày cầm tay Hàn, hắn thấy vậy thì cười toe toét nhìn Khải hỏi:

"Chà chà, Khải nhà ta cũng biết hẹn hò riêng với Linh Trang rồi cơ đấy!" Giọng hắn pha chút mờ ám làm Trang mặt đỏ bừng xấu hổ, Khải đáp lại bằng giọng thần nhiên:

"Cậu cũng vậy mà Hàn"

Hai người đàn ông cứ đáp qua đáp lại liên tục. Băng liền quay sang Hàn

"Em sang kia đường mua kem nhé!"

"Ủm vợ yêu" Hắn lại hôn trôm cô thêm lần nữa thì mặt dày coi như không có chuyện gì

"Cho em đi với nhé! "Giọng Trang bỗng bất ngờ vang lên

"Àn"

Tuy cô trong lòng khó chịu nhưng vẫn lên tiếng đáp ứng

Cô mua xong kem định qua đường thì một chiếc xe ô tô lao đến. Tài xế trong xe có vẻ không khống chế được tốc độ. Cô ngẩng đầu nhìn chiếc xe lao đến phía mình, chưa kịp sợ hãi thì có bóng người đẩy cô ra. Hai người cùng va vào lề đường, Băng và Trang cùng ngã xiù

Hàn và Khải bàng hoàng lao thật nhanh về phía cô và nhỏ. Bỗng hai người trên tay gọi cấp cứu. Tiếng xe kêu lên ینگ ỏi dẫn hai người con gái xinh đẹp lên xe.....

Chương sau quá khứ bị chôn vùi sẽ được tiết lộ. Có ai hào hứng ko nhĩ???

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Trang và Băng được đưa vào bệnh viện rồi một hàng dài bác sĩ đẩy xe bước vào phòng phẫu thuật. Hàn với Khải lo lắng theo sau thì một y tá khá mập mạp lại gần giọng điệu vội vàng nói:

- "Hai vị xin chờ ở đây để chúng tôi tiến hành làm phẫu thuật, người nhà bệnh nhân hãy ra kia ngồi đợi"

Cô y tá nói xong rồi hấp tấp chạy vào phòng. Khải sốt ruột móc túi lấy ra chiếc điện thoại, bấm một dãy số rồi áp lên tai. Trên dòng danh bạ có ghi một chữ rõ to là BA VỢ

Thấy có người bắt máy anh vội vàng nói:

- "Alo bác Nguyễn, bác mau đến đây đi Băng và Trang bị tai nạn đang kẻ bệnh viện Z"

Đầu dây bên kia ông Nguyễn nghe xong thì giật mình hốt hoảng hỏi bằng giọng nghẹn ngào

- "Bác...Bác đến ngay đây!!!"

Đang trong cuộc họp cổ đông quan trọng thì ông Nguyễn chạy thật nhanh ra ngoài về mặt không dấu được sự lo lắng. Mọi người trong phòng họp thấy vậy ngạc nhiên nhưng cũng không tiện hỏi thăm

Trong bệnh viện Z một chiếc bóng hấp tấp chạy vào. Hàn nhìn ra thì đứng lên không nói gì, gương mặt đã đỏ bừng căng thẳng. Ông Nguyễn lao lên hỏi:

- "Hàn hai đứa con gái bác sao rồi Hà????"

Hàn cứng đờ không nói nên lời đành chỉ vào phòng phẫu thuật. Ông Nguyễn bơ phờ quỳ xuống, ánh mắt vô hồn như người chết

Không khí kẻ ngoài phòng căng thẳng thì trong phòng cũng không kém

- "Bác sĩ Lưu bệnh nhân số 1 bị đụng đầu khá mạnh, máu van còn chảy đang trong tình trạng nguy kịch"Y tá A

- "Bác sĩ Hà bệnh nhân số 2 va chạm mạnh nên gãy khung xương, chảy máu khá nhiều đề nghị cầm máu"Y tá B

- "2 bệnh nhân nhóm máu gì?" Bác sĩ Lưu hỏi

- "Máu O và A, trong kho không còn đủ lượng máu cho bệnh nhân!"

Nói xong cô y tá chạy nhanh ra khỏi phòng gấp gấp nhìn ra ngoài thấy 3 người thì lên tiếng

- "Hiện nay bệnh viện chúng tôi không còn đủ 2 loại máu O và A đề nghị người nhà bệnh nhân theo tôi truyền máu"

- "Tôi nhóm máu O, hãy để tôi truyền. Bằng mọi giá nhất định phải tìm ra nhóm máu A cho tôi!"

Ông Nguyễn nghiêm trọng nói rồi nhanh chóng đi vào phòng để lại hân và anh trong bụng đang một trận nghi hoặc

Tại sao hai người đều là con ông ta mà máu lại khác loại? Chẳng lẽ...

Lời này hai người không dám nghĩ tiếp vì cảm thấy không tin được nhưng vẫn không ngừng lo lắng vì sợ mọi chuyện sẽ diễn biến theo chiều hướng xấu

Khoảng tầm 2 tiếng sau y tá mập mạp đó đi ra về mặt vui mừng nói

- "Hai tiểu thư đã qua cơn nguy kịch vì đã tìm đủ hai nhóm máu, chúc mừng người nhà bệnh nhân!"

Hai người nghe xong thì mừng điên lên lại hỏi

- "Thế hai coi ấy sao rồi?"

- "Hai tiểu thư đã được chuyển vào phòng VIP nghỉ ngơi, cơ thể còn yếu nên chỉ có thể nói chuyện mà không được vận động mạnh. Hai người có thể vào thăm vào hôm sau"

Khải và Hàn gật đầu rồi đi nhanh đến phòng bệnh,nhìn qua cửa kính thấy hai người con gái đang xinh đẹp đang ngủ say.

Hai cô lúc này trông như một thiên thần ngủ rất yên bình mà làm cho người khác.

Tìm hai người con trai như bị ai đó bóp nghẹn vì đau đớn khi sợ mất nửa cuộc đời của mình

Này! Cô gái anh yêu

Đừng rời xa anh nhé

Nếu có ngày mất nhau

Xin đừng bỏ rơi anh

Vì anh sợ mất em

Đóa hoa Bách Hợp ấy

Nguồn: Tự chế:))

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Quá Khứ chôn vùi, Sự thật được hé lộ

Bệnh viện chuyển hai cô sang phòng riêng để tiện chăm sóc cho tình trạng sức khỏe.

Đã được 2 ngày trôi qua mà Trang và Băng vẫn chưa tỉnh lại khiến ông Nguyễn và hai người Hàn, Khải hết sức lo lắng. Hai cậu đã thức hai đêm chăm sóc hai cô nên ông Nguyễn từ ái nói:

- "Hai cháu cũng nên về nhà đi không ba mẹ lại lo lắng, tối lại đến cũng được đã có bác lè đây rồi"

- "Bác cũng chăm hai cô ấy lâu rồi lè đây cứ để bọn cháu ạ!" Hàn trả lời thì Khải cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý

- "Không sao, các cháu cứ về đi nhé không hai lão già ở nhà lại sốt ruột!!!"

- "Vậy để tôi bọn cháu qua ạ"

Hàn và Khải nói xong thì đi ra khỏi cửa bệnh viện lái xe về nhà nhưng vẫn không trong lòng vẫn không đành lòng.

Ông Nguyễn nhìn hai cô con gái yêu quý của mình mà thở dài một hơi thật sâu. Có lẽ đây là lúc ông phải nói sự thật bao nhiêu năm ông cố gắng che giấu rồi.

Ông Nguyễn bước chân vào phòng của Băng mà thầm nghĩ được ngồi gần con gái lớn yên bình như vậy đã qua bao nhiêu năm rồi đây.

Bỗng Cô chớp chớp mắt cố gắng mở to đôi đồng tử của mình ra. Thức dậy cảm giác đầu tiên của cô chính là đau, rất đau. Ông Nguyễn thấy Băng tỉnh dậy thì vui mừng vội vàng hỏi bằng giọng lo lắng

- "Băng nhi con tỉnh dậy rồi?"

- "Ừm" Cô trả lời yếu ớt

Cô thấy ông ta nhìn mình quan tâm thì không biết cảm giác ấm áp từ đâu tới. Nhìn người đàn ông trung niên trước mặt, người mà cô từng tôn trọng và tin tưởng nhất. Nếu không phải xảy ra chuyện đó thì có lẽ lúc này ông ta vẫn là người cha cô yêu quý.

Ông Nguyễn cũng nhìn cô một lúc thật lâu rồi ghen ngào nói:

- "Con...Con gái ba có chuyện muốn nói với con. Chuyện này liên quan đến cái chết của mẹ con và sự thật mà ba đã che giấu suốt sáu năm qua!!!"

Băng nhủ mảy may ngạc nhiên. Ông ta nói cái gì vậy? Mẹ cô không phải chết vì ông ta phản bội sao? Rốt cuộc bọn họ đã giấu cô những chuyện gì

- "Con gái, có lẽ con đã luôn nghĩ là ta phản bội mẹ con và lừa dối con nhưng sự thật không phải như vậy. Trang không phải con ruột do ta sinh ra. Mẹ của Trang cũng không phải người tình của ta"

Nghe ông ta nói xong thì đầu cô như muốn nổ tung ra. Trang không phải con ông ta sao? Sao có thể chứ. Cô kinh ngạc chờ ông ta nói tiếp

- "Mẹ của Linh Trang-Phan Giản là bạn thân của mẹ con. Khi con còn chưa sinh ra, gia đình cô Giản đã giúp chúng ta rất nhiều. Gia đình ta mang ơn cô ấy. Sáu năm trước cô Giản bị người của tổ chức xã hội đen ám sát, gia đình cô ấy bị giết gần hết"

Nói đến đây ông lại ngập ngừng rồi bắt đầu nói tiếp

- "Khi đó, cô Giản không còn cách nào khác đành đưa con gái nhỏ của mình là Linh Trang cho nhà ta nuôi giúp, mẹ con và ta đã bàn bạc với nhau và che dấu thân phận của con bé. Mẹ con bị bệnh máu trắng không sống được bao lâu. Trước khi chết mẹ con đã dặn ta coi Trang như là con gái ruột của mình, không được nói cho con vì sợ con sẽ làm lộ bí mật này. Con đã bắt đầu hiểu lầm và đi du học, đó cũng là điều cha mong muốn. Cô Giản sợ nhà ta liên lụy do tổ chức xã hội đen đang lại bắt đầu suy lũng nên trốn đi mà không nói cho ai biết. Bây giờ thì con đã đủ lớn và cần biết được mọi chuyện"

Băng nghe xong thì kinh ngạc (Kinh hoàng+ngạc nhiên) không nói được lời nào. Dòng nước mắt lăn dài trên gương mặt, cô khóc nức lên. Vậy ra cô luôn hiểu lầm bọn họ sao? Lúc này cô nhận ra mình đã quá ích kỉ, những việc cô làm trước đây làm tổn thương người thân của mình mà không suy nghĩ cho cảm xúc của họ.

Cô rất hối hận vì những việc mình đã làm. Băng ngẩng đầu nhìn ông Nguyễn

- "Cha... Cha con xin lỗi!"

Ông Nguyễn nghe xong thì ôm cô vào lòng nhẹ nhàng nói:

- "Không phải là lỗi của con, là cha... Cha không tốt"

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Bù đắp cho Linh Trang

Đêm đến

Băng ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm tĩnh mịch, cô quạnh làm cô xót xa.

Cô đã cố xây lên một bức tường ngăn mình với thế giới xung quanh, sự cô đơn đó khó nói thành lời làm Băng sợ hãi biết bao nhiêu năm

Khi nghe được sự thật khiến Băng không dám đối diện với ông Nguyễn và hơn hết là với Linh Trang.

Băng biết mình thật ích kỉ, luôn nói những điều cay độc tổn thương người khác nhưng họ vẫn ở bên cạnh quan tâm và lo lắng cho cô.

Băng muốn bù đắp cho cha và Linh Trang nhưng cô không biết phải làm thế nào?

Càng nghĩ càng đau đầu, sự hối hận càng dâng lên khiến Băng khóc nức lên vài tiếng. Dòng nước mắt cứ như suối chảy xối xả không ngừng

Bỗng cánh cửa nhẹ nhàng được mở ra, Hàn bước vào không dám hoạt động mạnh sợ cô tỉnh giấc. Vừa vào thì ngạc nhiên nhìn một màn kia, hần thấy Băng đang khóc.

Lúc này trông cô như một thiên sứ vừa mới tỉnh giấc. Sự xinh đẹp của cô khiến hần trầm luân, cũng chính vì vậy khi thấy cô khóc làm lòng cậu đau nhói.

Hàn bước nhanh đến cạnh giường vươn đôi tay dài ôm lấy cô vào lòng. Trong lúc Băng còn chưa kịp hồi hồn thì hần xoa xoa nhẹ đầu cô dịu dàng hỏi:

- "Sao lại khóc vậy bà xã? Có chuyện gì sao?"

Giọng nói ấm áp truyền vào tai cô, cô định thần lại thì dựa vào lòng hần. Hần như một liều thuốc an thần vậy, giờ phút này cô cảm thấy an tâm hơn bao giờ hết

- "Không...không có gì hết" trả lời xong Băng vội vàng lau nước mắt còn vương lại trên khoé mắt

Hàn thờ dài lo lắng một hồi thì bỗng cười ranh mãnh xấu xa: "Lại nói dối rồi, thật không ngoan, phải phạt"

Chưa đợi cô nói tiếp thì hần cầm vai cô, cúi đầu phủ môi mình lên bờ môi nhỏ nhắn Hàn hằng ao ước. Hần cắn nhẹ một phát vào môi cô khiến cô cảm giác tê tê, như chưa thỏa mãn Hàn liền vươn đầu lưỡi mình vào khoang miệng Băng, hút hết vị ngọt ngào trong đó. Nó làm cậu nghiện đến nỗi không muốn buông cô ra. Đến khi Băng thiếu dưỡng khí thì hần mới luyến tiếc rời đi

Băng đỏ lựng mặt như trái cà chua

trông rất đáng yêu. Hàn nhìn vậy thì khẽ cười đến gần tai cô khẽ nói

- "Chà chà không ngờ bảo bối cũng thích nha. Thế nào thấy tuyệt chứ bà xã?"

Băng nhìn Hàn mặt đầy đang tự kỉ thì ngậm miệng không nói lời nào. Nói thật cô chưa thấy ai phúc hắc và vô si như thế đâu

Hàn thấy cô không nói gì thì giả vờ buồn bực: "Thấy kĩ thuật của chồng không đủ thỏa mãn sao? Bảo bối thật tham lam nha"

Lại thêm một lần nữa hấn hôn cô. Băng cũng hưởng thụ mà vụng về đáp lại mà không để ý ánh mắt tràn đầy ý cười và đắc ý của ai kia

Cuối cùng hai người ôm nhau nằm ngủ đến tận sáng

Xin các nàng đừng nghĩ đen tối, ngủ kẻ đây là bình thường nhé -_- Truyện này hầu như ko có H nhé ạ nên mấy nàng là sắc nữ đừng quá mong đợi. Mà chẳng hạn ta "Cao hứng" viết H thì sẽ viết ở đâu đề nha ahihi:))

-----Ta là dài phân cách giữa ngày và đêm ~_~

Từ lúc sáng sớm dậy Băng đã bảo Hàn ra mua hộ cô một bó hoa hồng vàng và hoa cẩm tú cầu

Bước đến phòng Trang cô hồi hộp đi vào. Thấy Trang vẫn đang ngủ còn Khải thì ngồi bên cạnh nhìn chăm chăm Băng kinh ngạc. Phải biết Băng rất hận Trang mà cũng có lúc sang phòng thăm thì đúng là kỳ lạ

Mặc kệ ánh nhìn của anh Băng và Hàn bước vào đặt cạnh giường Trang hai bó hoa tươi vừa mới mua. Khải lại kinh ngạc lần hai đang định hỏi gì thì lại thôi

Hàn bước đến vỗ vỗ vai Khải nói nhỏ:

- "Chăm sóc phu nhân nhà cậu thật tốt hem"

Khải đỏ mặt gật gật đầu. Băng và Hàn cùng bước ra khỏi phòng

Đợi một lúc lâu thì Trang cũng tỉnh lại, anh vui mừng hỏi thăm sức khỏe một hồi. Trang nhìn hai bó hoa bên cạnh thì nghi hoặc, như biết cô định hỏi gì thì Khải nói:

- "Là chị em-Cố Băng Băng tặng"

Trang nghe xong thì bất ngờ y hệt Khải lúc đầu sau đó nhìn hai bó hoa nở nụ cười vui vẻ.

Trang có thể hiểu được ý nghĩa của hai loài hoa. Hoa cẩm tú cầu thay cho lời cảm ơn thì cô hiểu vì Băng muốn cảm ơn vì đã cứu Băng. Nhưng hoa hồng vàng thay cho lời xin lỗi thì Trang lại khó hiểu, rốt cuộc chị ấy xin lỗi vì điều gì???

~Phần ngoài lề~

Ý NGHĨA CỦA 2 LOÀI HOA

- Hoa hồng vàng mang theo thông điệp đã bỏ qua quá khứ sau lưng và sẵn sàng bắt đầu lại từ đầu thay cho lời xin lỗi chân thành và cần tha thứ

- Hoa cẩm tú cầu hay còn có tên khoa học là Hydrangea gồm nhiều thông điệp. Trong đó thông điệp trên thay cho lời cảm ơn, sự kết nối giữa tình thân

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Sau lúc đưa hoa về thì Vũ và Quỳnh cũng biết tin mà tìm đến. Tìm được phòng của Băng nhỏ liền nhanh nhẹn chạy vào làm cô giật mình, chưa kịp nói gì thì Quỳnh khóc ầm lên trong sự ngạc nhiên của Băng, Vũ và Hàn. Băng thấy nhỏ bạn thân khóc lên thì áy náy vô cùng nói

- "Thôi, thôi cậu khóc to như thế làm gì??? Nín, nín liền hem" Băng nói xong còn ôm Quỳnh lại an ủi

- "Hức...hức cái đồ vô lương tâm này, cậu có biết mình lo cho cậu lắm không???" Nói xong Quỳnh còn khóc khoa trương hơn.

- "Rồi cho mình xin lỗi được chưa???" Cậu mà cứ như thế này thì mình lại áy nạt chết mất"

Nhỏ gật gật đầu nghe xong nín khóc liền. Băng thấy vậy lại trêu chọc hỏi:

- "Quỳnh nè, đi thăm bệnh mà không mua cái gì à, thật là..."

Quỳnh cười hi hi bảo Vũ mang trái cây lại gần. Hai cô nàng cứ chuyên tâm nói chuyện mà không để ta đến hai chàng. Thấy "Vợ nhỏ" nhà mình cứ bị Băng trêu ghẹo suốt bèn bắt bình lên tiếng nói nhỏ với Hàn

- "Hàn mặt than mau bảo vợ cậu đừng bắt nạt vợ mình nữa đi nhé, cô ấy đỏ mặt rồi kìa!!!"

- "Ô hay bà xã nhà mình đang bị bệnh nhé, trêu ghẹo một chút thì làm sao đâu?"

- "Thế mà không sao à, nhìn cô ấy thế tớ thương hiểu chưa"

- "Xi cậu thương vợ cậu thì mình cũng thương bà xã nhà mình chứ" Hàn trừng mắt nhìn Vũ nói bằng giọng khinh bỉ

Vũ tức lắm nhưng không làm được gì đành thở dài như mọi khi. Ai bảo Băng đang bị bệnh chứ? Ai bảo cậu không bao giờ đánh lại Hàn mặt than cơ

Băng nói chuyện với Quỳnh được một lúc thì nói với Quỳnh

- "Thôi cậu cũng sang thăm Trang đi, con bé cũng đang nằm phòng bên cạnh đây"

Quỳnh ngạc nhiên nhìn cô, phải nói vì Băng không ưa Quỳnh nên Trang cũng giữ khoảng cách với Trang. Vậy mà hôm nay nghe cô nói xong khiến nhỏ liền tò mò

- "Sao cậu tự nhiên tốt với Trang thế?"

- "Nó là em gái mình hiểu chưa? Chuyện trước kia là mình sai nên muốn bù đắp thôi!" Cô nhún vai trả lời bằng giọng thản nhiên

Quỳnh không nói gì đứng dậy sang phòng bên cạnh.

Thấy Quỳnh sang thăm mình Trang cười mỉm nhìn nhỏ

- "Cảm ơn chị đã đến thăm em"

- "Không có gì, Băng nó thấy có lỗi nên bảo chị sang thăm em. Chóng khỏe nhé em gái!" Quỳnh xoa đầu Trang

Lần đầu có em gái, cảm giác cũng không tệ đâu. Bỗng cái gì loé lên trong đầu khiến nhỏ bất chợt nói

- "Tháng sau em có bận không?"

- "Khộng ạ"

- "Vậy tháng sau chờ em với Băng khỏe lại rồi đi nhé"

- "Dạ " Trang cười tươi trả lời

Cuộc đối thoại của hai người đã làm Khải và Vũ chú ta đến. Hai người đi ra ngoài hành lang còn gọi thêm Hàn. Hàn thấy vậy khó chịu nói

- "Nè nè kéo mình ra đây làm gì, không thấy mình đang bận bồi dưỡng tình cảm với bà xã đại nhân à???"

Vũ và Khải nhìn cậu bằng ánh mắt không có tiền đồ. Khải ho nhẹ lên tiếng

- "Thật ra tháng sau "bọn họ" (Trang, Quỳnh và Băng) đã đi rồi mà vẫn không chịu rủ chúng ta haiz cho nên...."

- "Cho nên cái gì?" Vũ ngây ngô hỏi thì Hàn thông minh đột xuất tiền

- "Chúng ta phải mặt dày đi xin đi theo đúng không?"

Khải gật đầu biểu lộ sự đồng ý. Cả ba người quyết định sẽ phải mặt dày đi xin vào ngày mai

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

